

DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

WARSZAWA, dnia 30 września 1976 r. Nr 5 Poz. 21—24

TREŚĆ

ZARZĄDZENIA

Poz. Str.

21 — nr 33 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 lipca 1976 r. w sprawie cen usług świadczonych przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego 65

22 — nr 34 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 17 lipca 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników niektórych stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki 67

23 — nr 36 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 20 lipca 1976 r. w sprawie struktury organizacyjnej Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie 67

PISMO OKÓLNE

24 — nr 4 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 8 lipca 1976 r. w sprawie zakresu terytorialnego uprawnień przewodników turystycznych 70

KOMUNIKAT

Dyrektora Departamentu Prawno-Organizacyjnego w sprawie zasad wynagradzania pracowników niektórych stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki 70

21

ZARZĄDZENIE Nr 33

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 12 lipca 1976 r.

w sprawie cen usług świadczonych przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Na podstawie § 10 ust. 13 uchwały nr 271 Rady Ministrów z dnia 25 listopada 1974 r. w sprawie właściwości organów do ustalania cen oraz trybu postępowania przy ich ustalaniu (Monitor Polski z 1974 r. Nr 40, poz. 233 i z 1975 r. Nr 19, poz. 118) zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się tabelę cen usług świadczonych przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, zwanych dalej „przewodnikami", stanowiącą załącznik do zarządzenia.

2. Zamawiający usługi pokrywa, niezależnie od opłat ustalonych w załączniku do zarządzenia, koszty transportu, wyżywienia i noclegu przewodnika, których wysokość określają odrębne przepisy.

§ 2.

1. Jeżeli zamawiający nie odwoła usługi co najmniej na 48 godzin przed ustalonym terminem rozpoczęcia jej świadczenia, ponosi opłatę w wysokości:

1) 210 zł za usługę świadczoną w trójmieście: Gdańsk Gdynia i Sopot, w Krakowie, Poznaniu, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu,
2) 140 zł za usługę świadczoną w pozostałych miastach, na terenie obiektów oraz polegającą na przewodnictwie górskim.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do usług świadczonych przez przewodników w obiektach zabytkowych oraz w muzeach martyrologii.

§ 3.

1. Maksymalna liczba uczestników, którym mogą być świadczone usługi przez jednego przewodnika, wynosi:

1) w miastach i na krajowych wycieczkach terenowych — 50 osób a na wycieczkach autokarowych — liczbę osób równą liczbie miejsc w autokarze bez przyczepy,
2) na terenie jaskiń, obiektach zabytkowych, zakładach pracy i w muzeach martyrologii — liczbę osób określoną wewnętrznymi regulaminami zwiedzania,
3) na łatwych terenach górskich — 50 osób,
4) na terenach górskich szczytowych — 30 osób,
5) na terenach narciarskich górskich łatwych — 20 osób,
6) na terenach narciarskich górskich szczytowych — 15 osób,

7) na terenach narciarskich wysokogórskich, oznaczonych gwiazdką w Regulaminie Górskiej Odznaki Narciarskiej — 10 osób,
8) na terenach wysokogórskich nie będących taternickimi — 10 osób,
9) na trudnych terenach taternickich — 3 osoby,
10) na bardzo trudnych terenach taternickich — 1 osobę.

2. Jeżeli liczba uczestników przekracza wielkości określone w ust. 1, wykonanie usługi uzależnione jest od zamówienia dodatkowego przewodnika lub zmniejszenia liczby uczestników.

§ 4.

Tracą moc:

1) część I „Obsługa przez przewodnika” załącznika do zarządzenia nr 220/62 Państwowej Komisji Cen z dnia 16 czerwca 1962 r. w sprawie ustalania maksymalnych cen usług związanych z obsługą turystyki, zmienionym zarządzeniem nr 118/66/70 z dnia 29 czerwca 1970 r.;
2) zarządzenie nr 74 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 18 listopada 1975 r. w sprawie maksymalnych cen usług przewodnickich Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

§ 5.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu: *B. Kapitan*

Załącznik do zarządzenia nr 33 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 12 lipca 1976 r. (poz. 21)

TABELA CEN USŁUG

świadczonych przez przewodników Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego

Lp.	Przewodnictwo	Czas pracy w godzinach	Cena w złotych*)		
			grupa zwykła	grupa specjal. o tematyce specjalistycznej	Grupa zagraniczna**)
1	2	3	4	5	6
	A. Opłaty ryczałtowe i godzinowe				
1	W miastach, obiektach zabytkowych oraz zakładach pracy, z wyjątkiem kopalń, hut i stoczni morskich	1	35	50	70
2	W obiektach będących muzeami martyrologii oraz w kopalniach, hutach, stoczniach morskich i jaskiniach	1	50	70	100
3	Terenowe i górskie oraz za granicą:				
	a) do 8 godzin	1	35	50	70
	b) od 8 do 24 godzin	ryczałt	350	440	770
	c) za każdą następną rozpoczętą dobę do 6 godzin	1	35	50	70
	d) za każdą następną dobę powyżej 6 godzin	ryczałt	350	440	770
4	Wycieczek wysokogórskich szlakami znakowanymi — latem oraz narciarskich w górach	1	50	70	100
5	Wycieczek wysokogórskich drogami nieoznakowanymi, wycieczek taternickich, trudnych wycieczek narciarskich (oznaczonych gwiazdką w Regulaminie Górskiej Odznaki Narciarskiej)	1	70	90	140
6	W obiektach zabytkowych o zorganizowanym systemie zwiedzania oraz w muzeach martyrologii, niezależnie od czasu oprowadzania po obiektach.***) Opłatę tę pobiera się tylko w tych obiektach, w których przewodnictwo nie jest wliczone do ceny biletu wstępu	—	5	6	10
	B. Opłaty minimalne				
7	Wycieczek w trójmieście: Gdańsk, Gdynia i Sopot oraz w miastach: Kraków, Poznań, Szczecin, Warszawa i Wrocław	6	210	260	420
8	Wycieczek w pozostałych miastach oraz w przewodnictwie terenowym i górskim	4	140	180	280

*) Ceny określone tabelą dotyczą również usług świadczonych indywidualnym osobom.

**) Jeżeli zleceniodawca wymaga od przewodnika znajomości więcej niż jednego języka obcego, do stawki dolicza się 20% dodatku za znajomość każdego dodatkowego języka obcego.

***) Cena usługi świadczonej wyłącznie indywidualnym turystom.

22

ZARZĄDZENIE Nr 34

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 17 lipca 1976 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników niektórych stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 7 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz. 224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) oraz zgodnie z § 1 i 4 uchwały Nr 95/76 Rady Ministrów z dnia 3 maja 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów podległych naczelnym i centralnym organom administracji państwowej oraz w niektórych organizacjach społecznych — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do pracowników stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki, zwanych dalej „stowarzyszeniami", jeżeli:
1) są one dotowane z budżetu Państwa,
2) nie są dotowane z budżetu Państwa, lecz mają dochody z innych źródeł aniżeli składki członkowskie.

§ 2.

Pracownicy stowarzyszeń, o których mowa w § 1, są wynagradzani zgodnie z zasadami ustalonymi przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 3.

1. Pracownicy stowarzyszeń zatrudnieni w dniu wejścia w życie zarządzenia, na stanowiskach nie określonych w obowiązującej tabeli stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania — podlegają zaszeregowaniu do odpowiedniego stanowiska określonego obowiązującą tabelą, zgodnie z kwalifikacjami i wykonywanym zakresem czynności. Ustalone w ten sposób wynagrodzenia nie może być niższe od dotychczasowego.

2. Przepisy ust. 1 nie stosuje się do osób, których zasady wynagradzania, ze względu na rodzaj wykonywanej pracy, są określone odrębnymi przepisami, a w szczególności do:
1) trenerów i instruktorów sportu,
2) lekarzy i średniego personelu medycznego,
3) pracowników redakcyjnych,
4) pracowników kinematografii,
5) kierowców pojazdów mechanicznych,
6) maszynistek w hali maszyn,
7) pracowników Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego,
8) pracowników obiektów sportowych.

§ 4.

Pracownikom stowarzyszeń przysługują dodatki do wynagrodzeń oraz umundurowanie, uzasadnione szczególnymi warunkami pracy, przewidziane odrębnymi przepisami, a w szczególności:
1) dodatki za znajomość języków obcych — na zasadach określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki dla jednostek kultury fizycznej i turystyki;
2) wynagrodzenie funkcyjne dla rewidentów — na zasadach określonych uchwałą nr 191 Rady Ministrów z dnia 10 września 1971 r. w sprawie resortowej kontroli działalności gospodarczej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski Nr 48, poz. 309);
3) umundurowanie służbowe — na zasadach określonych przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki dla jednostek kultury fizycznej i turystyki.

§ 5.

Decyzje Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie zaliczenia poszczególnych stowarzyszeń do kategorii „A" lub „B" utrzymuje się w mocy.

§ 6.

W zakresie objętym zarządzeniem tracą moc:
1) zarządzenie nr 39 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 23 sierpnia 1973 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników Polskiej Federacji Sportu oraz pracowników wojewódzkich federacji sportu (Dz. Urz. GKKFiT z 1973 r. Nr 7, poz. 39, z 1975 r. Nr 5, poz. 19).
2) zarządzenie nr 58 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 19 grudnia 1973 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki (Dz. Urz. GKKFiT z 1974 r. Nr 2, poz. 5 i z 1975 r. Nr 5, poz. 18 i Nr 8, poz. 37 oraz z 1976 r. Nr 2, poz. 4).
3) § 4 ust. 1 zarządzenia nr 52 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 28 lipca 1969 r. w sprawie obsadzania niektórych stanowisk w organizacjach kultury fizycznej i turystyki oraz regulaminów zarządów i biur organizacji.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 lipca 1976 r.

Przewodniczący Komitetu: wz. *L. Bednarski*

23

ZARZĄDZENIE Nr 36

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 20 lipca 1976 r.

w sprawie struktury organizacyjnej Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 191) oraz § 3 ust. 1 pkt 3 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 20 lipca 1967 r. w

sprawie jednostek wiodących w zakresie prac naukowo-badawczych (Monitor Polski Nr 44, poz. 212) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W skład Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie wchodzą następujące jednostki organizacyjne o charakterze dydaktyczno-naukowym:

1) Międzyuczelniany Instytut Naukowy Sportu:
   a) Zakład Teorii i Metodyki Sportu,
   b) Zakład Nauk Biomedycznych,
   c) Zakład Nauk Humanistycznych,
   d) Pracownia Informacji Naukowej,
   e) Pracownia Naukowo-Techniczna,
   f) Zespół Administracyjny;
2) Instytut Nauk Humanistycznych:
   a) Zakład Filozofii i Socjologii,
   b) Zakład Historii Kultury Fizycznej,
   c) Zakład Nauk Politycznych,
   d) Zakład Pedagogiki,
   e) Zakład Psychologii,
   f) Zakład Organizacji i Zarządzania Kultury Fizycznej;
3) Instytut Nauk Biomedycznych:
   a) Zakład Anatomii Czynnościowej,
   b) Zakład Antropologii,
   c) Zakład Biochemii,
   d) Zakład Biologii,
   e) Zakład Biomechaniki,
   f) Zakład Fizjologii,
   g) Zakład Higieny,
   h) Zakład Medycyny Sportowej;
4) Instytut Sportu:
   a) Zakład Gimnastyki,
   b) Zakład Lekkiej Atletyki,
   c) Zakład Pływania i Ratownictwa Wodnego,
   d) Zakład Sportowych Gier Zespołowych,
   e) Zakład Sportów Walki i Podnoszenia Ciężarów,
   f) Zakład Sportów Wodnych i Zimowych,
   g) Zakład Teorii i Metodyki Sportu,
   h) Laboratorium Naukowo-Badawcze;
5) Instytut Wychowania Fizycznego i Rekreacji Ruchowej:
   a) Zakład Korektywy i Wychowania Zdrowotnego,
   b) Zakład Metodyki Wychowania Fizycznego,
   c) Zakład Rekreacji Ruchowej i Turystyki,
   d) Zakład Tańców i Ćwiczeń Muzyczno-Ruchowych,
   e) Zakład Teorii Wychowania Fizycznego,
   f) Zakład Zabaw, Gier Ruchowych i Terenowych;
6) Samodzielne zakłady i inne jednostki organizacyjne:
   a) Zakład Analiz Statystycznych i Informacji Naukowej,
   b) Zakład Naukowo-Techniczny,
   c) Zakład Praktyk Studenckich,
   d) Zakład Rehabilitacji Ruchowej w Konstancinie,
   e) Studium Języków Obcych,
   f) Studium Wojskowe,
   g) Biblioteka Główna z Oddziałem w Instytucie Nauk Humanistycznych,
   h) Centrum Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej,
   i) Klub AZS-AWF,
   j) Przychodnia Sportowo-Lekarska.

§ 2.

Jednostką terenową do spraw naukowo-dydaktycznych jest Filia Akademii Wychowania Fizycznego w Białej Podlaskiej.

§ 3.

1. Do zadań Międzyuczelnianego Instytutu Naukowego Sportu należy:
1) planowanie i koordynowanie działalności naukowo-badawczej i wdrożeniowej dotyczących sportu wysoko kwalifikowanego przy współudziale uczelni wychowania fizycznego,
2) organizowanie, prowadzenie i realizowanie zadań naukowo-badawczych dotyczących sportu oraz przedstawianie szczegółowych ekspertyz Polskiej Federacji Sportu,
3) prowadzenie okresowej sprawozdawczości z zadań Instytutu, organizowanie konferencji naukowych, działalności wydawniczej oraz wdrożeniowej przy współudziale Polskiej Federacji Sportu i polskich związków sportowych,
4) wykonywanie w zakresie ustalonym w pkt 1 i 2 funkcji jednostki wiodącej na zasadach określonych w porozumieniu zawartym zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Programy i plany działalności, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki.

3. Do zadań instytutów wymienionych w § 1 pkt 2, 3, 4 i 5 należy:
1) organizowanie, prowadzenie i doskonalenie procesu dydaktycznego w zakresie swej specjalności, opartej na obowiązujących planach studiów i programach nauczania na istniejących kierunkach studiów oraz prowadzenie związanej z dydaktyką działalności wychowawczej,
2) podejmowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych i naukowo-usługowych, ze szczególnym uwzględnieniem zespołowych i kompleksowych form pracy badawczej w powiązaniu z potrzebami gospodarki narodowej, a zwłaszcza podstawowych dziedzin działalności kultury fizycznej,
3) kształcenie kadr naukowych w formie asystenckich studiów przygotowawczych, organizacji staży naukowych oraz w innych formach kształcenia i doskonalenia w dziedzinie nauk reprezentowanych przez daną jednostkę organizacyjną,
4) upowszechnianie wiedzy o kulturze fizycznej przez publikacje, organizowanie seminariów, sesji naukowych, odczytów, konferencji itp.

4. Do zadań Zakładu Analiz Statystycznych i Informacji Naukowej (§ 1 pkt 6 lit. a) należy:
1) tworzenie metod matematycznych i ulepszanie istniejących dla kultury fizycznej oraz opracowywanie metodyki analizy statystycznej i związanych z nią algorymetrów do badań prowadzonych przez akademię i inne jednostki organizacyjne kultury fizycznej,
2) prowadzenie działalności usługowej w dziedzinie organizacji i kierowania procesem bieżącego przetwarzania danych, szczególnie dla sportu oraz w zakresie elektronicznej techniki obliczeniowej,
3) prowadzenie działalności dydaktycznej w zakresie podstaw matematyki wyższej, głównie statystyki matematycznej i związanych z nią zagadnień planowania badań i doświadczeń,
4) zaspokajanie potrzeb informacyjnych pracowników i studentów uczelni oraz wszystkich zainteresowanych kulturą fizyczną w kraju, jak również merytoryczne koordynowanie działalności ośrodków informacji naukowej w dziedzinie kultury fizycznej,
5) centralne redagowanie Przeglądu Piśmiennictwa z materiałów opracowywanych przez ośrodki informacji naukowej oraz inne ośrodki informacji,
6) prowadzenie działalności dydaktycznej i naukowej w zakresie informacji naukowej oraz organizowanie szkolenia i podnoszenia kwalifikacji pracowników służby informacji w dziedzinie kultury fizycznej.

5. Do zadań Zakładu Naukowo-Technicznego (§ 1 pkt 6 lit. b) należy:

1) projektowanie i wykonywanie prototypowej aparatury badawczej i pomiarowej do badań naukowych i dydaktyki w zakresie kultury fizycznej,
2) konserwowanie aparatury i jej obsługiwanie.

6. Do zadań Zakładu Praktyk Studenckich (§ 1 pkt 6 lit. c) należy:

1) organizowanie, prowadzenie i doskonalenie, w porozumieniu z odpowiednimi instytucjami, praktyk studenckich przewidzianych programem na wszystkich kierunkach studiów,
2) podejmowanie i prowadzenie badań naukowych dotyczących praktyk studenckich.

7. Do zadań Zakładu Rehabilitacji Ruchowej (§ 1 pkt 6 lit. d) należy:

1) organizowanie i prowadzenie zajęć dydaktyczno-wychowawczych w zakresie przedmiotów kierunkowych rehabilitacji ruchowej,
2) prowadzenie pracy naukowej zapewniającej rozwój poszczególnych dziedzin wiedzy objętych kierunkiem rehabilitacji ruchowej,
3) prowadzenie pracy wydawniczej, organizacyjnej i gospodarczej zapewniającej właściwy kierunek działalności zakładu,
4) realizowanie wymienionych zadań w bezpośrednim współdziałaniu z Zakładem Korektywy i Wychowania Zdrowotnego.

8. Do zadań Studium Języków Obcych (§ 1 pkt 6 lit. e) należy:

1) organizowanie i prowadzenie nauki języków obcych, objętej planami i programami studiów,
2) dobieranie odpowiednich materiałów i czasopism fachowych w celu przygotowania studentów do samodzielnego korzystanie z zagranicznego piśmiennictwa,
3) udzielanie pomocy pracownikom naukowym w opanowywaniu i doskonaleniu znajomości języków obcych.

9. Do zadań Biblioteki Głównej (§ 1 pkt 6 lit. g) należy:

1) organizowanie odpowiedniego doboru fachowych opracowań oraz udostępniania zbiorów studentom, pracownikom uczelni i innym osobom,
2) organizowanie pomocy naukowych oraz zapoznawanie studentów z wykorzystaniem tych pomocy,
3) prowadzenie samodzielnie lub wspólnie z innymi jednostkami prac naukowo-badawczych w zakresie kultury fizycznej.

10. Do zadań Centrum Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej (§ 1 pkt 6 lit. h) należy:

1) planowanie i organizowanie obowiązkowego kształcenia oraz doskonalenia na studiach podyplomowych i w innych formach szkolenia kadr kierowniczych i specjalistycznych, pracujących w dziedzinie kultury fizycznej,
2) opracowywanie założeń metodycznych programów studiów i kursów oraz ich realizowanie, dobór kadr wykładowców, zaopatrzenie uczestników szkolenia w niezbędne pomoce dydaktyczne oraz zapewnianie im zakwaterowania i wyżywienia,
3) podejmowanie i prowadzenie badań w zakresie kwalifikacji kadr zatrudnionych w dziedzinie kultury fizycznej, potrzeb i kierunków dokształcania oraz doskonalenia zawodowego, jak również w zakresie programowania, metodyki i efektywności kształcenia i doskonalenia,
4) organizowanie, prowadzenie i doskonalenie procesu dydaktycznego w zakresie problematyki organizacji i zarządzania oraz podejmowanie prac naukowo-badawczych w tej dziedzinie.

11. Do zadań Klubu AZS-AWF (§ 1 pkt 6 lit. i) należy:

1) uczestniczenie w procesie dydaktyczno-wychowawczym uczelni przez łączenie zadań szkolenia sportowego z przygotowaniem wysoko kwalifikowanych kadr kultury fizycznej,
2) rozwijanie działalności prowadzącej do osiągania mistrzostwa sportowego członków w różnych dyscyplinach sportu w ramach specjalistycznych sekcji i zespołów sportowych oraz w określonych dla uczelni specjalizacjach sportowych,
3) współdziałanie z władzami uczelni w celu zapewnienia swoim członkom najlepszych warunków do nauki, szkolenia sportowego, opieki lekarskiej, procesu odnowy biologicznej i rehabilitacji oraz warunków socjalnobytowych,
4) kształtowanie wśród członków klubów patriotyzmu i wysokiej moralności, poczucia godności osobistej, rozumienia zasad dyscypliny i solidarności oraz sumiennego wypełniania obowiązków obywatelskich i społecznych.

10. Do zadań Przychodni Sportowo-Lekarskiej (§ 1 pkt 6 lit. j) należy:

1) sprawowanie opieki lekarskiej i profilaktycznej nad studentami, zawodnikami i pracownikami oraz uczelnianymi ośrodkami sportowymi i rekreacyjnymi,
2) prowadzenie okresowych kontrolnych badań lekarskich studentów i zawodników oraz współpraca naukowo-badawcza z jednostkami organizacyjnymi uczelni, Międzyuczelnianym Instytutem Naukowym Sportu oraz Polską Federacją Sportu,
3) współpraca z władzami Zespołu Opieki Zdrowotnej Stołecznego Województwa Warszawskiego w zakresie polityki kadrowej, kierunków działania oraz planowania i sprawozdawczości.

§ 4.

1. Podporządkowanie, szczegółowy zakres, tryb działania oraz organy i strukturę jednostek wymienionych w § 1, z wyjątkiem Studium Wojskowego, określa Rektor za zgodą Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Zadania i organizację Studium Wojskowego określają odrębne przepisy.

§ 5.

Traci moc zarządzenei nr 50 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 27 września 1974 r. w sprawie struktury organizacyjnej Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie.

§ 6.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *wz. B. Ryba*

24

PISMO OKÓLNE Nr 4

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 8 lipca 1976 r.

w sprawie zakresu terytorialnego uprawnień przewodników turystycznych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 10 i 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. z 1960 r. Nr 38, poz. 224 i z 1973 r. Nr 51, poz. 287) ustala się, co następuje:

1. Wprowadzony z dniem 1 czerwca 1975 r. dwustopniowy podział administracyjny kraju powoduje konieczność uściślenia zakresu terytorialnych uprawnień przewodników turystycznych, które zostały nadane do dnia 31 maja 1975 r. na podstawie zarządzenia nr 26 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 30 kwietnia 1968 w sprawie wykonywania funkcji przewodnika turystycznego (Dz. Urz. GKKFiT z 1968 r. Nr 3, poz. 10 i z 1974 r. Nr 4, poz. 15).

2. Osobom określonym w ust. 1, które uzyskały uprawnienia przewodników wojewódzkich, przysługuje prawo wykonywania funkcji przewodnika turystycznego na terenie następujących województw:

Zakres terytorialny uprawnień	
przed 1 czerwca 1975 r.	obecnie
białostockie	białostockie, łomżyskie i suwalskie,
bydgoskie	bydgoskie, pilskie, toruńskie i włocławskie,
gdańskie	gdańskie, elbląskie i słupskie,
katowickie	katowickie, bielskie i częstochowskie,
kieleckie	kieleckie, piotrkowskie, radomskie i tarnobrzeskie,
krakowskie	miejskie krakowskie, bielskie, katowickie, nowosądeckie i tarnowskie,
koszaińskie	koszalińskie, pilskie i słupskie,
lubelskie	lubelskie, bialskopodlaskie, chełmskie, tarnobrzeskie i zamojskie,
łódzkie	miejskie łódzkie, płockie, piotrkowskie, sieradzkie i skierniewickie,
olsztyńskie	olsztyńskie, elbląskie i suwalskie,
opolskie	opolskie,
poznańskie	poznańskie, gorzowskie, kaliskie, konińskie, leszczyńskie i pilskie,
rzeszowskie	rzeszowskie, krośnieńskie, przemyskie, tarnobrzeskie i tarnowskie,
szczecińskie	szczecińskie i gorzowskie,
warszawskie	stołeczne warszawskie, ciechanowskie, ostrołęckie, płockie, radomskie, siedleckie i skierniewickie,
wrocławskie	wrocławskie, jeleniogórskie, legnickie i wałbrzyskie,
zielonogórskie	zielonogórskie, gorzowskie i legnickie

3. Osobom określonym w ust. 1, które uzyskały uprawnienia przewodników terenowych na teren określonego powiatu lub kilku powiatów, przysługuje prawo wykonywania funkcji przewodnika turystycznego na terenie województwa, na którego obszarze jest położone miasto będące siedzibą byłego powiatu.

4. Przewodnicy turystyczni podlegają ewidencji według miejsca ich zamieszkania.

5. Jeśli aktualny zakres terytorialny uprawnień przewodników turystycznych ulega określonemu rozrzeszeniu, właściwy zarząd wojewódzki Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego powinien zorganizować szkolenie w celu odpowiedniego uzupełnienia wiadomości tych przewodników.

6. Pismo okólne obowiązuje z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu: *B. Kapitan*

KOMUNIKAT

DYREKTORA DEPARTAMENTU PRAWNO-ORGANIZACYJNEGO

z dnia 15 lipca 1976 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników niektórych stowarzyszeń kultury fizycznej i turystyki.

Departament Prawno-Organizacyjny komunikuje, iż Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych zarządzeniem nr 16 z dnia 26 czerwca 1976 r. ustalił nowe zasady wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych organizacjach społecznych, w tym również w stowarzyszeniach kultury fizycznej i turystyki. Tekst zarządzenia publikujemy poniżej.

Dyrektor Departamentu: *Z. Kucia*

ZARZĄDZENIE Nr 16

MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 26 czerwca 1976 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w niektórych organizacjach społecznych.

Na podstawie § 1 pkt 9, 10 i 11 uchwały nr 95/76 Rady Ministrów z dnia 3 maja 1976 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów podległych naczelnym i centralnym organom administracji państwowej oraz niektórych organizacji społecznych — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zarządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w:
1) organizacjach społecznych dotowanych z budżetu Państwa,
2) organizacjach społecznych nie dotowanych z budżetu Państwa, które mają dochody z innych źródeł aniżeli składki członkowskie,
3) cechach rzemieślniczych — zwanych dalej „organizacjami społecznymi".

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:
1) pracowników zatrudnionych w związkach zawodowych oraz organizacjach młodzieżowych,
2) pracowników, których zasady wynagradzania ze względu na rodzaj wykonywanej pracy uregulowane są odrębnymi przepisami.

§ 2.

1. Ustala się:
1) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania, stanowiącą załącznik nr 1 do zarządzenia,
2) tabelę grup wynagrodzenia zasadniczego oraz stawek dodatku specjalnego, stanowiącą załącznik nr 2 do zarządzenia.

2. O zaliczeniu organizacji społecznej do kategorii „C" określonej w tabelach stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania — decyduje minister, wojewoda lub prezydent miasta wojewódzkiego, nadzorujący działalność organizacji. Zaliczenie organizacji społecznej do kategorii „A" lub „B" wymaga zgody Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministra Finansów; decyzje wydane w tym zakresie do dnia wejścia w życie zarządzenia pozostają w mocy.

§ 3.

1. Zaszeregowania pracowników do grupy wynagrodzenia zasadniczego i stawki dodatku specjalnego ustalonych tabelą, o której mowa w § 2 ust. 1, pkt 1 dokonuje właściwy organ organizacji społecznej w ramach zatwierdzonego funduszu płac.

2. W okresie do dnia 31 grudnia 1977 r. pracownikowi może być przyznane wynagrodzenie zasadnicze i dodatek specjalny odpowiednio według grupy lub stawki niższej od najniższej ustalonej w tabeli dla danego stanowiska albo w wysokości pośredniej między kwotami ustalonymi dla poszczególnych grup wynagrodzenia zasadniczego lub stawek dodatku specjalnego, z tym, że łączne wynagrodzenie nie może być niższe od otrzymywanego dotychczas wynagrodzenia netto.

3. Organ organizacji społecznej zaszeregowujący pracownika może w uzasadnionych wypadkach skrócić pracownikowi o szczególnie wysokich kwalifikacjac wymagany okres pracy, nie więcej jednak niż o 1/4 tego okresu.

4. Pracownicy, pełniący w organizacjach społecznych funkcje z wyboru na stanowiskach urzędujących członków zarządów, zwolnieni są od przewidzianych dla tych stanowisk wymagań kwalifikacyjnych.

§ 4.

1. Przy ustalaniu godzinnej stawki wynagrodzenia przyjmuje się następującą część wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatku specjalnego:
1) dla pracowników, których obowiązuje 42-godzinny tygodniowy wymiar czasu pracy — 1/175,
2) dla pracowników, których obowiązuje 46-godzinny tygodniowy wymiar czasu pracy — 1/200.

2. Dodatki z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych przysługują od wynagrodzenia zasadniczego.

3. Za czas pracy w porze nocnej przysługuje pracownikom dodatek z wysokości 15% godzinowej stawki wynagrodzenia zasadniczego.

§ 5.

1. Pracownik może być przeszeregowany w ramach wynagrodzenia przewidzianego dla danego stanowiska w okresach nie krótszych niż jeden rok i o jedną grupę wynagrodzenia zasadniczego, bądź o jedną stawkę dodatku specjalnego, w terminach przeszeregowania, to jest 1 stycznia i 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wypadków awansowania pracownika na stanowisko kierownicze lub hierarchicznie wyższe od zajmowanego, rozszerzenia zakresu czynności powierzonych pracownikowi lub podwyższenie kwalifikacji zawodowych oraz ustalenia wynagrodzenia po okresie próbnym, wstępnym bądź po ukończeniu wstępnego stażu pracy.

3. Pracownicy, którzy w dniu wejścia w życie zarządzenia nie posiadają wymaganych kwalifikacji w zakresie wykształcenia, mogą być przeszeregowaniy tylko w ramach zajmowanego stanowiska. Pracownicy ci nie mogą być awansowani na wyższe stanowiska.

§ 6.

Czas pracy i zasady wynagradzania za pracę w godzinach nadliczbowych pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu (portierów) regulują odrębne przepisy.

§ 7.

1. Pracownikom, o których mowa w § 1, za wieloletnią pracę przysługują nagrody jubileuszowe w wysokości:
za 25 lat pracy — 75% miesięcznego wynagrodzenia,
za 35 lat pracy — 150% miesięcznego wynagrodzenia,
za 40 lat pracy — 200% miesięcznego wynagrodzenia.

2. Zasady zaliczania okresów pracy uzasadniających prawo do nagród jubileuszowych oraz zasady wypłty tych nagród określa załącznik Nr 3 do zarządzenia.

§ 8.

Pracownikom organizacji społecznych przysługują dodatki do wynagrodzeń, uzasadnione szczególnymi warunkami pracy, przewidziane w odrębnych przepisach.

§ 9.

W organizacjach społecznych tworzy się fudusz nagród w wysokości nie przekraczającej 1% plalowanego osobowego fuduszu płac z przeznaczeniem na nagrody za szczególny wkład pracy.

§ 10.

1. Zasady wynagradzania określone zarządzeniem mogą być wprowadzane w ramach zatwierdzonych limitów funduszu płac dla poszczególnych organizacji społecznych, a ich wprowadzenie nie może stanowić podstawy do zwiększenia dotacji budżetowych dla tych organizacji.

2. Na wprowadzenie zasad wynagrodzenia określonych zarządzeniem, mogą być przeznaczone środki uzyskane ze zmniejszenia zatrudnienia, w szczególności w wyniku zmniejszenia liczby komórek organizacyjnych i usprawnienia struktury organizacyjnej.

§ 11.

Wynagrodzenia pracowników określone zarządzeniem wolne są od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną. Dodatki specjalne wolne są od podatku wyrównawczego.

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

MINISTER: *T. Rudolf*

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 16 Ministra Pracy Płac i Spraw Socjalnych z dnia 26 czerwca 1976 r.

I. Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników zarządów głównych organizacji społecznych o ogólnopolskim zasięgu działania

Lp.	Stanowisko	Kwalifikacje		Kategoria organizacji społecznej					
				A		B		C	
		wykształcenie	liczba lat pracy	grupa wynagrodzenia zasadniczego	stawka dodatku specjalnego	grupa wynagrodzenia zasadniczego	stawka dodatku specjalnego	grupa wynagrodzenia zasadniczego	stawka dodatku specjalnego
1	Prezes, sekretarz, dyrektor generalny, urzędujący członek zarządu	wyższe	8	15—19 4600—6000	11—17 2200—5000	11—18 3500—5600	8—16 1400—4500	10—17 3100—5200	6—15 1000—4000
2	Dyrektor biura zarządu	wyższe	8	12—18 3900—5600	9—16 1600—4500	10—17 3100—5200	7—15 1200—4000	10—16 3100—5000	5—14 800—3500
3	Główny księgowy	wyższe średnie	6 10	11—16 3500—5000	7—15 1200—4000	9—15 2800—4600	5—14 800—3500	9—14 2800—4400	5—13 800—3000
4	Kierownik działu	wyższe średnie	5 9	10—15 3100—4600	5—15 800—4000	9—14 2800—4400	5—13 800—3000	9—13 2800—4200	4—12 600—2600
5	Radca prawny, specjalista	wyższe (prawnicze, uprawnienia)²)	6	10—14 3100—4400	5—13 800—3000	9—13 2800—4200	3—12 400—2600	9—12 2800—3900	3—11 400—2200
6	St. inspektor, st. instruktor, st. rewident	wyższe średnie	4 8	10—13 3100—4200	2—12 300—2600	9—12 2800—3900	2—11 300—2200	9—11 2800—3500	2—10 300—1900
7	Inspektor, instruktor, rewident	wyższe średnie	2 6	8—11 2600—3500	1—9 200—1600	8—11 2600—3500	1—9 200—1600	7—10 2400—3100	1—9 200—1600
8	St. referent St. księgowy	wyższe średnie	po wstępnym stażu pracy	6—10 2200—3100	1—7 200—1200	6—10 2200—3100	1—7 200—1200	6—10 2200—3100	1—6 200—1000
9	Kierownik kancelarii, Kierownik biblioteki, Kierownik magazynu	średnie	1	6—10 2200—3100	1—7 200—1200	6—10 2200—3100	1—7 200—1200	6—10 2200—3100	1—6 200—1000
10	Księgowy, sekretarka dyrektora biura	średnie zawodowe średnie ogólne¹)	po ukończeniu wstępnego stażu pracy	5—9 2000—2800	1—6 200—1000	5—9 2000—2800	1—6 200—1000	5—9 2000—2800	1—5 200—800
11	Referent	jw.	jw.	3—7 1700—2400	1—5 200—800	3—7 1700—2400	1—5 200—800	3—7 1700—2400	1—5 200—800

¹) Pracownikowi zatrudnionemu na okres wstępny — po ukończeniu liceum ogólnokształcącego — nie może być przyznana w okresie tego zatrudnienia, jak również w okresie próbnym poprzedzającym okres wstępny, grupa wynagrodzenia zasadniczego wyższa od grupy 4.

²) Dotyczy radcy prawnego.

II. Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników zarządu wojewódzkiego lub zarządu głównego organizacji o regionalnym lub lokalnym zasięgu działania

Lp.	Stanowisko	Kwalifikacje		Kategoria organizacji społecznej					
				A		B		C	
		wykształcenie	liczba lat pracy	grupa wynagrodzenia zasadniczego	stawka dodatku specjalnego	grupa wynagrodzenia zasadniczego	stawka dodatku specjalnego	grupa wynagrodzenia zasadniczego	stawka dodatku specjalnego
1	Prezes, urzędujący członek zarządu	wyższe	7	11—16 3500—5000	7—15 1200—4000	9—15 2800—4600	5—14 800—3500	9—13 2800—4200	5—13 800—3000
2	Kierownik biura	wyższe	7	10—14 3100—4400	5—14 800—3500	9—13 2800—4200	4—13 600—3000	7—12 2400—3900	3—13 400—3000
3	Główny księgowy	wyższe średnie	5 9	10—14 3100—4400	5—12 800—2600	9—12 2800—3900	3—11 400—2200	6—11 2200—3500	1—10 200—1900
4	Radca prawny, specjalista	wyższe (prawnicze, uprawnienia)[2])	6	9—12 2800—3900	3—11 400—2200	9—12 2800—3900	3—11 400—2200	6—11 2200—3500	3—10 400—1900
5	St. inspektor, st. istruktor, st. rewident	wyższe średnie	3 7	8—11 2600—3500	2—10 300—1900	8—11 2600—3500	2—10 300—1900	6—10 2200—3100	3—10 400—1900
6	Instruktor, inspektor, rewident	wyższe średnie	2 6	5—9 2000—2800	1—9 200—1600	5—9 2000—2800	1—9 200—1600	5—9 2000—2800	1—9 200—1600
7	St. referent, st. księgowy	wyższe średnie	po uk. wstępnego stażu pracy 2	4—7 1800—2400	1—9 200—1600	4—7 1800—2400	1—9 200—1600	4—7 1800—2400	1—9 200—1600
8	Kierownik kancelarii Kierownik biblioteki Kierownik magazynu	średnie	1	4—7 1800—2400	1—9 200—1800	4—7 1800—2400	1—9 200—1600	4—7 1800—2400	1—9 200—1600
9	Księgowy, referent	średnie zawodowe średnie ogólne[1])	po uk. wstępnego stażu pracy —	3—7 1700—2400	1—5 200—800	3—7 1700—2400	1—5 200—800	3—7 1700—2400	1—5 200—800

[1]) Pracownikowi zatrudnionemu na osres wstępny — po ukończeniu liceum ogólnokształcącego — nie może być przyznana w okresie tego zatrudnienia, jak również w okresie próbnym, poprzedzającym okres wstępny, grupa wynagrodzenia zasadniczego wyższa od grupy 4.

[2]) Dotyczy radcy prawnego.

III. Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników pomocniczo-obsługowych

Lp.	Stanowisko	Kwalifikacje (wykształcenie)	Grupa wynagrodzenia zasadniczego	Stawka dodatku specjalnego
1	Starsza maszynistka poza halą maszyn	średnie oraz umiejętność bezbłędnego pisania na maszynie z szybkością ponad 300 uderzeń na minutę	4—9 1800—2800	1—4 200—600
2	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność bezbłędnego pisania na maszynie z szybkośeią ponad 230 uderzeń na minutę	1—6 1500—2200	1—4 200—600
3	Telefonistka, teletypistka, powielaczowy	podstawowe, przyuczenie	1—6 1500—2200	1—2 200—300
4	Rzemieślnik-specjalista[1])		9—12 2800—3900	—
5	Rzemieślnik wykwalifikowany, palacz c.o.[1])		6—10 2200—3100	—
6	Operator kserografu	według taryfikatora kwalifikacyjnego dla pracowników przemysłu poligraficznego	6—9 2200—2800	1 200
7	St. woźny,[2]) robotnik gospodarczy	podstawowe	2—8 1600—2600	—
8	Woźny, starszy portier, dozorca; dźwigowy, szatniarz	podstawowe	1—5 1500—2000	—
9	Sprzątaczka, goniec, portier	podstawowe	1—3 1500—1700	—

[1]) Przez rzemieślników wykwalifikowanych należy rozumieć pracowników, którzy zdobyli kwalifikacje zawodowe w drodze szkolenia zawodowego lub co najmniej 6-letniej praktyki i wykazują się umiejętnością wykonywania prac na poziomie wymaganym od robotników, co najmniej 7 kategorii taryfikatorów branżowych, a rzemieślnicy-specjaliści na poziomie wymaganym od robotników 8—9 kategorii taryfikatorów branżowych.

[2]) Przy powierzaniu czynności o charakterze specjalnym może być przyznany dodatek specjalny wg stawki pierwszej.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 16 Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 26 czerwca 1976 r.

Tabela grup wynagrodzenia zasadniczego oraz stawek dodatku specjalnego.

Wynagrodzenie zasadnicze		Dodatek specjalny	
grupa	miesięczna kwota w zł	stawka	miesięczna kwota w zł
1	1500	1	200
2	1600	2	300
3	1700	3	400
4	1800	4	600
5	2000	5	800
6	2200	6	1000
7	2400	7	1200
8	2600	8	1400
9	2800	9	1600
10	3100	10	1900
11	3500	11	2200
12	3900	12	2600
13	4200	13	3000
14	4400	14	3500
15	4600	15	4000
16	5000	16	4500
17	5200	17	5000
18	5600		
19	6000		

Załącznik nr 3 do Zarządzenie Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych Nr 16 z dnia 26 czerwca 1976 r.

Zasady zaliczania okresów pracy do okresów uzasadniających prawo do nagród jubileuszowych oraz zasady wypłaty tych nagród.

§ 1.

1. Do okresów uzasadniających prawao do nagród jubileuszowych zalicza się okresy pracy po dniu 22 lipca 1944 r.:
1) w organizacjach społecznych i politycznych,
2) w naczelnych i centralnych organach administracaji państwowej,
3) w terenowych organach administracji państwwej,
4) w urzędach podległych naczelnym i centralnym organm administracji państwowej,
5) w państwowych jednostkach organizacyjnych nie wymienionych w pkt 2, 3 i 4 oraz innych jednostkach gospodarki uspołecznionej.

2. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, zalicza się do okresów pracy uzasadniających prawo do nagród jubileuszowych pod warunkiem, że przerwy w zatrudnieniu nie przekraczały trzech miesięcy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

3. Właściwy minister, wojewoda ,lub prezydent miasta stopnia wojewódzkiego może zaliczyć do okresów uzasadniających prawo do nagród jubileuszowych okresy pracy, o których mowa w ust. 1, mimo przerwy w zatrudnieniu trwającej dłużej niż trzy miesiące, jeżeli przerwa ta spowodowana była ważnymi przyczynami, w szczególności wychowywaniem dzieci w wieku do 4 roku życia lub nastąpiła z przyczyn niezależnych od pracownika.

4. Okresów pracy, o których mowa w ust. 1, nie zalicza się do okresów pracy uzasadniających prawo do nagród jubileuszowych, jeżeli nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika lub rozwiązanie stosunku pracy w trybie dyscyplinarnym albo wygaśnięciei umowy o pracę wskutek porzucenia pracy.

§ 2.

1. Do okresów pracy uzasadniających prawo do nagród jubileuszowych zalicza się także okresy przerw w zatrudnieniu spowodowanych:
1) pozostawaniem bez pracy wskutek nieuzasadnionego lub niezgodnego z prawem wypowiedzenia umowy o pracę albo niezgodnego z prawem rozwiązania przez zakład pracy umowy o pracę bez wypowiedzenia, za które pracownik otrzymał wynagrodzenie lub odszkodowanie,
2) tymczasowym aresztowaniem, jeżeli postępowanie karne zostało umorzone lub zapadł wyrok uniewinniający,
3) pozbanieniem wolności, jeżeli pracownik został zrehabilitowany,
4) nauką w szkołach, do których pracownik został kierowany przez zakład pracy lub jednostkę nadrzędną,
5) niezdolnością do pracy uprawniającą do renty chorobowej lub zasiłku z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

2. Zaliczenie przerw w zatrudnieniu, o których mowa w ust. 1, do okresu uzasadniającego prawo do nagrody jubileuszowej, następuje pod warunkiem podjęcia pracy przez pracownika w ciągu trzech miesięcy od ustania przyczyny, która tę przerwę spowodowała, a w przypadku późniejszego podjęcia pracy — jeżeli nastąpiła ona z przyczyn niezależnych od pracownika.

§ 3.

1. Wypłata nagrody jubileuszowej następuje w miesiącu kalendarzowym następującym po miesiącu, w którym upłynął okres uprawniający do nagrody, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Pracownikom przechodzącym na emeryturę lub rentę, którym w danym roku kalendarzowym upływa okres uprawniający do nagrody jubileuszowej — wypłaca się ją w dniu rozwiązania stosunku pracy.

3. Pracownikom odchodzącym z innych przyczyn, niż wymienione w ust. 2, wypłaca się nagrodą jubileuszową w dniu rozwiązania stosunku pracy, jeżeli uprawnienia do niej nabyli do tego terminu.

§ 4.

Nagroda jubileuszowa nie przysługuje pracownikowi, który otrzymał nagrodę jubileuszową za dany okres, w innym zakładzie pracy.

Administracja Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki informuje, że kolportaż Dziennika prowadzi. obecnie RSW „Prasa—Książka—Ruch" Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, Warszawa, ul. Towarowa 28.

Warunki prenumeraty

Prenumeratę na kraj przyjmują oddziały RSW „Prasa—Książka—Ruch" oraz urzędy pocztowe i doręczyciele — w terminach:
— do 25 listopada na styczeń, I kwartał, I półrocze roku następnego i na cały rok następny,
— do dnia 10 miesiąca, poprzedzającego okres prenumeraty na pozostałe okresy roku bieżącego.

CENA prenumeraty rocznej — 30 zł

Zakłady pracy, instytucje i organizacje społeczno-polityczne składają zamówienia w miejscowych oddziałach RSW „Prasa—Książka—Ruch".

Zakłady pracy i instytucje w miejscowościach, w których nie ma oddziałów RSW oraz prenumeratorzy indywidualni, zamawiają prenumeratę w urzędach pocztowych lub u doręczycieli.

Prenumeratę ze zleceniem wysyłki za granicę, która jest o 50% droższa od prenumeraty krajowej, przyjmuje RSW „Prasa—Książka—Ruch", Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa, konto PKO nr 1531-71 — w terminach podanyhc dla prenumeraty krajowej.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT nie przyjmuje wpłat na prenumeratę lub sprzedaż Dziennika.

Sprzedaż archiwalnych numerów Dziennika, po uprzednim pisemnym zamówieniu, prowadzi RSW „Prasa—Książka—Ruch", Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw, ul. Towarowa 28, 00-958 Warszawa.

Redakcja: Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki — Departament Prawno-Organizacyjny

Administracja: Wydział Administracyjny Departamentu Administracyjno-Budżetowego GKKFiT
00-581 Warszawa, ul. Litewska 2 — skrytka pocztowa 1024

Tłoczono w Zakładach Graficznych „Tamka", Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 12-1941/76. Nakł. 8000 egz. Cena zł 2.50 **Numer indeksu 35573.**